

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 585/2016
18.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Бате Цветковића, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног – сада пунолетног Н.Т., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног – сада пунолетног Н.Т., адв. Р.Ф., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању 1Км 9/13 од 28.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кжм1 5/16 од 10.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 18.05.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног – сада пунолетног Н.Т., адв. Р.Ф., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању 1Км 9/13 од 28.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кжм1 5/16 од 10.02.2016. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању 1Км 9/13 од 28.10.2015. године, између осталих малолетном сада пунолетном Н.Т. изречена је васпитна мера упућивања у васпитно поправни дом и одређено да ће ова мера трајати најмање шест месеци а најдуже четири године о чему ће суд накнадно одлучити.

Решењем Апелационог суда у Нишу 12Кжм1 5/16 од 10.02.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних сада пунолетних М.Р. и Н.Т. и решење Вишег суда у Врању 1Км 9/13 од 28.10.2015. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења бранилац малолетног сада пунолетног Н.Т., адв. Р.Ф., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са

предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијана решења и обустави поступак према малолетном сада пунолетном Н.Т.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Н.Т., адв. Р.Ф., у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац малолетног сада пунолетног Н.Т. у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што је првостепени суд прекорачио предлог за изрицање кривичне санкције Вишег јавног тужиоца у Врању и Н.Т. ставио на терет да је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. Закона о јавном реду и миру у вези члана 33. Кривичног законика, а које дело није стављено Н.Т. на терет.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Н.Т., већ је истицао у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страници 3 други пасус, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и на исте упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Поред изнетог, Врховни касациони суд налази да стоје наводи у захтеву да је првостепени суд у образложењу првостепеног решења на страни 63 други пасус навео да су у радњама малолетног сада пунолетног М.Р. и Н.Т. садржани сви битни елементи кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. Закона о јавном реду и миру у вези члана 33. Кривичног законика, а како је то и наведено у предлогу за извршење кривичне санкције Ктм 10/13. Међутим, када суд утврђује која кривична дела је извршио малолетни сада пунолетни М.Р. а која малолетни сада пунолетни Н.Т., првостепени суд у разлозима пресуде утврђује да је малолетни сада пунолетни Н.Т. извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и кривично дело крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које налази да представљају једно продужено кривично дело тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ (страна 64

образложења првостепеног решења). Надаље, првостепени суд налази да није утврђено да је малолетни сада пунолетни Н.Т. извршио и кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ и кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 30. и члана 33. КЗ (страна 69 образложења првостепеног решења).

Стога, по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних решења, суд није прекорачио предлог за извршење кривичне санкције, и није учинио повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 9), ЗКП како се неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног Н.Т., већ наводи првостепене пресуде на које се бранилац позива у захтеву, представљају противречност разлога о одлучним чињеницама, то јест битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да је изрека решења неразумљива и противречна сама себи и разлозима решења (што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреду одредбе члана 30. ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је у захтеву браниоца малолетног сада пунолетног Н.Т., адв. Р.Ф., на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.